

стремятъ къмъ нѣщо по-високо. По-високо положение отъ това, въ което човѣкъ се намира, е положението на ангела. Значи, човѣкъ иска да стане ангелъ, да служи на Бога. Докато дойде до ангелското състояние, той трѣбва да постави мисълта си за основа на своя животъ. Ако не може да мисли, човѣкъ никога нѣма да стане ангелъ. По-долу може да слѣзе, но по-горе не може да се качи. Мисълта води човѣка къмъ служене. Може да служи само онзи човѣкъ, който живѣе въ пълна хармония съ себе си. Ангелскиятъ свѣтъ е свѣтъ на хармония. Казватъ, че ангелитѣ живѣятъ на небето. Значи, небето е мѣсто на хармония. Погледнете ли къмъ небето, осѣяно съ безброй свѣтове, слънца и звезди, вие чувствувате хармонията между тѣхъ. Тѣ представятъ възвишени, разумни същества. Като гледамъ кжшитѣ, азъ зная, че тѣ не сж разумни, но въ кжшитѣ живѣятъ разумни същества. Кжщата е построена отъ разумни същества, но и въ нея живѣятъ такива. Колкото по-красива е кжщата, толкова по-разумни същества живѣятъ въ нея. На сжщото основание, всѣка звезда е жилище на разумни същества, които изпращатъ своитѣ свѣтли мисли по цѣлия свѣтъ. За тѣхъ земята представя предметно учение. Понеже разумнитѣ същества влизатъ въ системи, създадени отъ Първата Причина, затова тѣ мислятъ за всичко, за което и Тя мисли. Нѣкои хора